

SNILLEBLIXTEN

Karis-Billnäs gymnasium

Nr. 16 Hösten 2012

KBG intar Frankfurt!

Den traditionella resan till Europas ekonomihuvudstad har blivit av i år igen! Läs om årets utflykt på s. 12-13

Högklassig innebandy i Karis

s. 24

Utbytesprojekt i Varese

Tidigare i höst har studerande vid KBG inlett läsårets utbytesprojekt Kavarex med en vänskola i Italien. Läs mer på s. 10-11

Språkresa till Kalifornien

Ann-Sofie Brandtberg berättar om sin språkresa till Kalifornien på s. 20-21

Nya ansikten i KBG

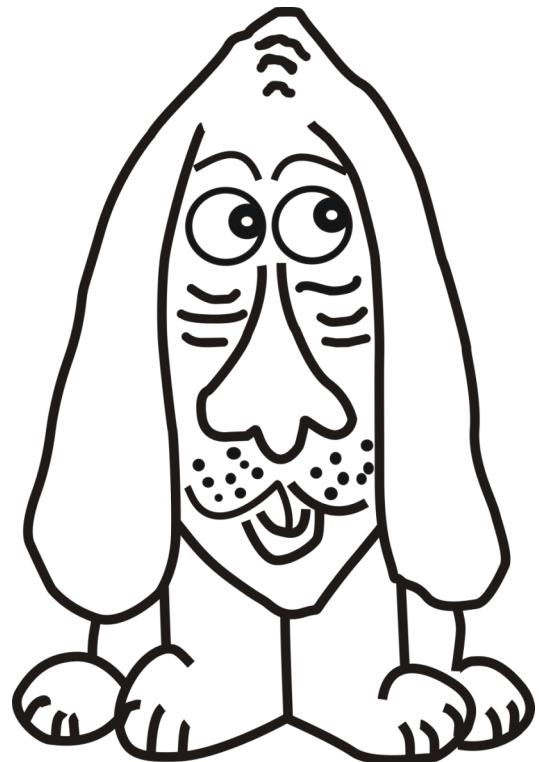
Lär känna Marine Pires de Sousa och Jake Griffin på s. 6-7

Dessutom: intervjuer, korsord, resereportage och mycket mer..!

Redaktionen hösten 2012

Kolumn: Fåfänga Facebook.....	s.3
Mellanår.....	s.4-5
Två nya figurer i KBGs korridorer.....	s. 6-7
Karis Music Show.....	s. 8-9
Kavarex i Varese.....	s.10-11
Resa till Frankfurt am Main med fokus på ekonomi.....	s.12-13
Weekend Festival.....	s. 14
Min bil importerad från Estland.....	s 15
Nick Vujcic – ett värdigt liv utan armar och ben.....	s.16-17
Nackdelar med tatueringar.....	s. 18-19
Studier bland piroger och cupcakes.....	s.19
Min språkresa till Kalifornien.....	s.20-21
Fler och fler avbryter sin militärtjänst i ett tidigt skede..	s.22-23
Kolumn: Familjevåld + Finland =sant!.....	s.23
Topplag besökte Karis.....	s.24
Filmrecension: Inglourious Basterds.....	s.25
Filmrecensioner: 21 Jump street, A walk to remember, Paha perhe.....	s.26-27
Korsord.....	s.28

Layout:

Ida Gustafsson, Natalie Luukkonen & Jonathan Terlinden

Kolumn: Fåfänga Facebook

En vanlig vardag. Loggar in på Facebook. Vad har mina vänner gjort idag? En har färgat håret. En annan solar på en strand i Turkiet och en tredje postar en bild av sig själv omgiven av ett gäng euforiska kompisar. Och jag? Ja, jag har kommit hem från skolan, loggat in på Facebook och känner mig nere på grund av mitt glåmiga liv. Jag tror att det är många som känner igen sig i liknande situationer. Ens eget liv känns ibland totalt ointressant då man följer med sina vänners glamourösa liv på sociala medier såsom Facebook, Instagram och Twitter.

Givetvis är det inte så att just du råkar ha världens tråkigaste liv. Sociala medier är ett forum för skryt. Ditt kvällste kan plötsligt bli en cool historia om du tar en lite lätt suddig bild med telefonen och adderar en mening som ”hemmakväll med blå-

bärste”. Gärna på engelska för en extra wow-effekt. Men varför göra det? För att mäta dig med kompiserna som startar en modeblogg/är på världens mest fantastiska fest/deklarerar att hon varit tillsammans med pojkvännen i två månader? Att försöka spetsa till sitt liv är egentligen lite naivt men ändå har de allra flesta av oss någon gång försökt göra det. Vad göra då man inte sippar Starbucks-latte dagarna i ända och saknar de rätta pryglarna?

”Sociala medier är ett forum för skryt. Ditt kvällste kan plötsligt bli en cool historia om du tar en lite lätt suddig bild med telefonen och adderar en mening som ”hemmakväll med blåbärste”.”

Allt detta kan vara en delorsak till att många ungdomar i dagens läge har ett dåligt självförtroende. Om all din värdighet ska baseras på vilka

prylar du köpt, hur många och hur snygga vänner du har och vad du gör om eftermiddagarna blir det svårt att tackla pressen. Dominoeffekten har gjort att det gäller att framstå som så cool, snygg och populär som möjligt.

I dagens läge är de allra flesta unga aktiva på någon social medie-sajt på nätet. Varför, kan man fråga sig. Det finns onekligen en del positiva saker med att hänga ut sitt liv på nätet; enkel kontakt med gamla vänner exempelvis. De kallas ju av en orsak för *sociala* medier. Men ska vi vara helt ärliga är det inte bara de närmaste vännerna man har på vänlistan – numera har såväl unga som gamla hundratals vänner – även personer som man knappt hälsar på om man råkar mötas på gatan.

Om du väljer att gå mot strömmen och ignorera de sociala medierna då? Det går säkert alldeles utmärkt, förutom att du kanske inte vet om vad din kompis kompis åt till middag och hur lång löprunda din kusin tog igår. Ingenting att bry sig om alltså – men ändå bryr vi oss.

Text: Elin Jungar

Mellanår

Efter tre tunga år av gymnasiestuder är det många studerande som inte riktigt har krafter eller lust att börja studera på hösten igen, speciellt inte då nivån på studierna höjs och kraven blir högre. Kanske man inte ens kommer in till den skolan man sökt till på första försöket. Då är det många som väljer att pausa och hålla ett mellanår. Men vad skall man göra under sitt mellanår. Det är den största frågan för många. Om man skall hålla ett års paus från studerna vill man ju göra något som ger en nya erfarenheter och kunskap och någon kanske bara vill spara pengar så att finansieringen av studietiden blir lättare.

I Finland har man höga förväntningar på oss studerande. Det förväntas att studierna skall bli klara snabbt och genast. Ett mellanår är inte vad som förväntas. Men skall man verkligen leva livet enligt vad samhället förväntar av en. Man skall ju göra det som får en själv att må bra och vad som gör en lycklig. Det är ju trots allt vettigare att ta en paus efter gymnasiet än att pausa mitt i högskole- eller universitetsstudierna. Och efter examen skall man genast ta steget ut i arbetslivet. Så om man vill ta ett år för sig själv och göra vad man vill så är det nu man skall göra det!

Det finns många olika alternativ på vad du kan göra under ett år. Det är bara du själv som måste förverkliga dig själv. Någon väljer att jobba hemma i Finland, eller kanske letar efter ett jobb utomlands för att skaffa lite mer arbetserfarenhet och spårkunskaper. Det finns även organisationer som gör det möjligt att jobba runtom i Europa eller i något annat land. Till exempel maail-

malle.fi hjälper dig med att hitta en studeplats utomlands och ordnar med visum och dylikt.

Det dyraste alternativet på mellanår är att bara resa runt. Men det är även ett totalt möjligt alternativ. Det lönar sig bara att spara pengar och resa billigt. Backpacking är populärt och det finns särskilda hostel för ungdomar på resande fot där de får övernatta billigt. Kanske man till och med kan ha ett jobb någonstans under resan. Det är ju inte så svårt att hitta en arbetsplats på en turistort där det behövs mycket arbetskraft.

Men om man vill kombinera jobb med att resa är "work and travel" ett perfekt alternativ. Det finns organisationer som ordnar "work and travel-resor" till t.ex. Australien. Mera information hittar man till exempel på www.workandtravel-company.com Genom dem kan man på ett säkert sätt resa och arbeta i ett år. Visum och arbetstillstånd ordnas via dem.

Någon väljer att åka utomlands

<http://wmt.culturalcare.com/Content/GalleryImages/stage/978x420-caringforchildren.jpg>

bara för att studera språk eller något annat. Till exempel EF ordnar år utomlands där man kan bo på universitetscampus och studera engelska, franska eller tyska. Dock kostar dessa studier en hel del. Men erfarenheten och kunskapen man får är lätt värt pengarna.

Att åka som au pair är ett populärt alternativ, mest bland flickor dock. Man kan åka som au pair runtom i Europa, Australien, Nya Zeeland och USA. Det finns många olika organisationer som ordnar au pair-år. Men det går också att själv söka jobb som au pair via nätet och hitta en familj man tycker verkar lämplig. Att vara au pair är ett billigt alternativ för ett mellanår. Och om man trivs

”Det finns många olika alternativ på vad du kan göra under ett år. Det är bara du själv som måste förverkliga dig själv.”

med barn är detta ett ypperligt alternativ. Man kombinerar arbete med barn, studier, resor och kulturell erfarenhet på en och samma gång. Man kan hitta au pair-familjer genom mol.fi eller genom organisationer som

EF eller STS. Man hör ofta om flickor som varit som au pair men åkt hem efter en kort tid och berättar en massa skräckhistorier om vad som hände. Men nästan alltid säger de som varit au pair att det var den bästa tiden i deras liv.

Men för många är tanken på ett mellanår kanske aningen skrämmande, speciellt då det handlar om att resa utomlands. Men man skall aldrig låta sina rädslor stoppa en från att förverkliga sina drömmar. Skall man göra något så skall man göra det nu!

Text: Sofia Lindevall

Två nya figurer i KBGs korridorer

Jag förmodar att ingen i Karis-Billnäs gymnasium har kunnat undgå det faktum att det finns två utbyteselever i vår skola. Jake Griffin från USA och Marine Pires de Sousa från Frankrike, jag vet däremot inte hur mycket du har pratat med dem. Jag tog mig friheten att ställa dem några frågor som jag vet de har fått svara på ett x-antal gånger redan.

Vad tycker du om Finland?

Jake: Jag tycker om Finland. Naturen är vacker och det finns mycket mindre stress här än i USA.

Marine: Jag tycker Finland har en otroligt vacker natur och så tycker jag att det är ett avslappnat land, det är svårt att vara stressad här.

Marine Pires de Sousa

Vad har varit det underligaste i Finland?

Jake: Mycket är lika i USA och här men en konstig sak är till exempel att det dyker upp frukt i salladen.

Marine: Att ingen rör någon annan. I Frankrike hälsar man alltid med kindpusslar och här rör ingen någon annan.

Vad saknar du mest?

Jake: Familjen

Marine: Familjen, solen och rött kött.

Vad har du inte tyckt om här?

Jake: Att hur många går omkring och säger att finska är så svårt.

Marine: Tiden som vi äter lunch här, det är allt för tidigt.

Vad tycker du om den finska maten?

Jake: Att det finns mycket potatis och såser och att det inte finns speciellt mycket kryddor.

Marine: Beror på om man tänker på skolmaten eller maten hemma. Det finns mycket god finsk mat och mycket smakar gott.

Varför valde du att komma till Finland?

Jake: De två största orsakerna var, det finska skolsystemet som är ett av de bästa i världen och att jag ville åka till Europa men inte till ett typiskt europeiskt land som t.ex. Frankrike eller Spanien.

Marine: Jag ville komma till Finland för jag ville åka någonstans som var helt annorlunda än Frankrike. Jag ville komma till något helt nytt och annorlunda.

Vad har förvånat dig mest med Finland?

Jake: Jag hade inga färdiga förväntningar och på det sättet har det uppstått mindre överraskningar.

Marine: Att så många finländare inte

verkar gilla Finland. Det är väldigt konstigt för mig att tänka mig att man inte gillar sitt hemland.

Vad har du tyckt om det finska folket?

Jake: Ni är ofta mycket blyga men när man börjar lära känner er öppnar ni er. Egentligen är amerikaner ganska likadana som finländare bara det att amerikaner t.ex. snabbare berättar mer om sig själva.

Marine: Finländare är reserverade och blyga men när man lär känna någon blir man varm och öppen.

Jake Griffin

Vad har du för förväntningar inför det här året?

Jake: Jag förväntar mig kunna flytande svenska, få goda vänner och möjligtvis kunna förstå lite finska efter det här året.

Marine: Att kunna svenska flytande och lite finska, att känna mig hemma i Finland och få bra vänner.

Har du anpassat dig bra till det finska samhället?

Jake: Jag jobbar på det som bäst men det är ibland svårt när alla känner alla

Glada utbyteselever från andra delar av världen

här så är det svårt att inte vara som en utlänning.

Marine: Nej inte ännu men jag hoppas att jag snart gör det. Jag antar att man kommer in bättre i allting om man kan språket. (6.9) Ja, nu känns det som om jag börjat anpassa mig till det finska samhället. (14.10)

Vad är mest annorlunda här än från dit hemland?

Jake: Alla moped, det är konstigt hur alla verkar ha en egen moped. I USA är det inte alls lika vanligt.

Marine: Sättet människor betar sig, fransmän och finländare skiljer sig mycket från varandra.

Vill du säga någonting till alla som läser det här nu?

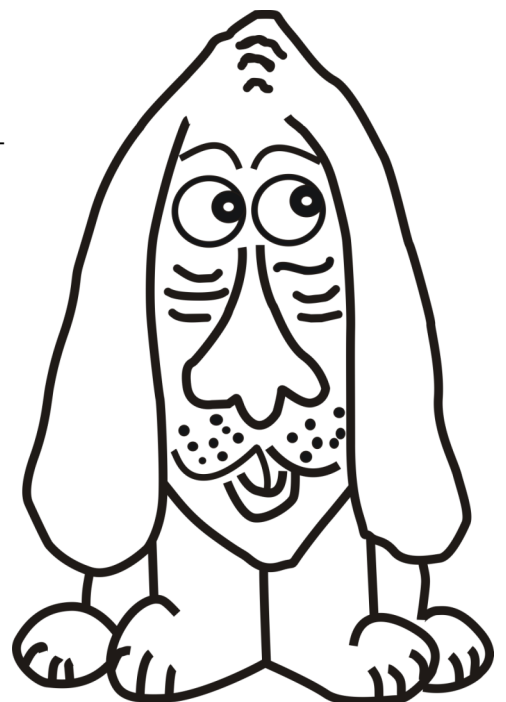
Marine: Du kan prata med mig det är inget problem, jag vill prata med dig.

Jake: Presentera dig för mig, säg ditt namn och försök prata svenska med mig.

Nu vet du kanske någonting nytt om våra intressanta utbyteselever. Jag hoppas att du tar dig modet och går och pratar med dem om du ännu inte har gjort det. De bits inte och de vill prata med dig. Det är bevisat nu.

(Intervjuerna är gjorda, med Jake 4.9 och med Marine 6.9 och en ytterligare 14.10. Vissa av svaren kan därför ha ändrats sedan intervjuerna gjordes)

Text & Bild: Hannah Nilsson

Karis Music Show

Karis Music Show är en show som ordnas av Karis-Billnäs gymnasium och Karis svenska högstadium. Ungdomar från de båda skolorna uppträder med musik, teater, akrobatik och mycket mer. Karis Music Show har ordnats i två år, egentligen tre år då den under det första året gick under namnet talangkväll. I år ägde konserten rum den 15 november i skolans gymnastiksal.

Det krävs mycket hårt jobb inför en konsert. Jag har själv varit med alla de tre gånger som showen ordnats. Jag har medverkat med en grupp i tillvalsmusik. När vi träffas första gången efter sommarlovet är det låtval som gäller. När vi kommit överens med gruppen vilka låtar vi skall uppträda med på showen, kommer den tuffaste biten. I veckotal skall vi öva och finslipa sångerna så att allting är klart inför genrep. Tre dagar innan konserten har vi genrepss dagar då vi lär oss vilken mikrofon, förstärkare, gitarr och ljudvolym vi skall använda. Genrepssdagarna är ganska tunga och långa men mycket viktiga!

Under genrepssdagarna diskuterade jag med tre flickor som heter **Jessica Tunn, Astrid Hindersson** och **Ida Sevón** om deras tankar och åsikter om konserten. Jessica går i årskurs 9 och är med för andra gången i showen medan Astrid och Ida som går i årskurs 8 medverkar för första gången. De tycker alla att det

Philip Harling är gitarrist i ett gymnasiebänd och har spelat gitarr i många år.

är väldigt bra att skolan ordnar en konsert för det är roligt, lärorikt och självförtroendet förbättras då man står på scenen och skall uppträda inför publik.

Philip Harling som går sista året i gymnasiet ställer upp på en intervju.

Hur många år har du medverkat i den här konserten?

-Alla år som den ordnats.

Vad tycker du om att skolan ordnar Karis music show?

-Det är bra med omväxling från skolan och roligt med program. Det ger även bra reklam för skolan.

Om Susann:

Namn: Susann Sonntag

Ålder: 48 år

Bor i: Ingå med familjen som består av man och två pojkar

Favoritmusik: Allt!

Favoritartist: Nickelback och Adele

Favoritcitat: "Ge aldrig upp"

Berätta kort om dig själv: Jag har lätt för skratt, tycker det är viktigt! Jag blir sällan arg och tycker om att visa respekt människor emellan. Ibland kan jag vara petig och det kan vara både positivt och negativt. Dessutom tycker jag om vin!

Hur tycker du det är att medverka i konserten?

-Det är roligt och lärorikt då man lär sig att spela nya låtar men jag lär mig inte så mycket nytt då jag redan från förut kan spela och har varit med många gånger. Jag tycker inte det är stressigt men man blir ju förstås efter i studierna då det hålls lektioner un-

der övningarna. Dessutom tycker jag det är roligt att vara med i år igen då vi har en bra grupp från gymnasiet!

Susann Sonntag är en av eldsjälarna som drog igång showen för tre år sedan. Hon har jobbat fem år i vår skola och verkligen tagit fram den musikaliska talangen i ungdomarna.

Vad innebär det att vara ledare för Karis Music Show?

-Det är mycket jobb, skratt men också allvar. Det tar en del tid från fritiden då man skall söka fram noter, ackord och planera. På lektionerna skall man se till att alla ackord är rätt och planera vem som gör vad så det är mycket jobb. Man kan se hur alla elever har en egen resa från då man börjat med övningarna till resultatet som visas upp på Karis Music Show. Jag gör det här för eleverna för jag hade själv inte möjlighet att göra det här då jag gick i skola. Jag tycker det är viktigt att skapa intresse genom att låta elever spela och de som vill får lära sig teori.

Vad är det positiva med att jobba med konserten?

-Glädjen av att göra någonting tillsammans och att kunna samarbeta över skolgränserna. Konserten lär oss

Susann sysslar med musik även på sin fritid då hon spelar med bandet.

mycket om oss själva och inte bara musik. Man får många fina minnen och bra respons från eleverna.

Vad är det negativa med konserten?

-Det finns få negativa sidor men en kan vara att det finns människor som inte tycker om att man gör en konsert. Det tar en hel del tid men jag upplever det inte som en belastning.

Text & Bild: Denise Kaskinen

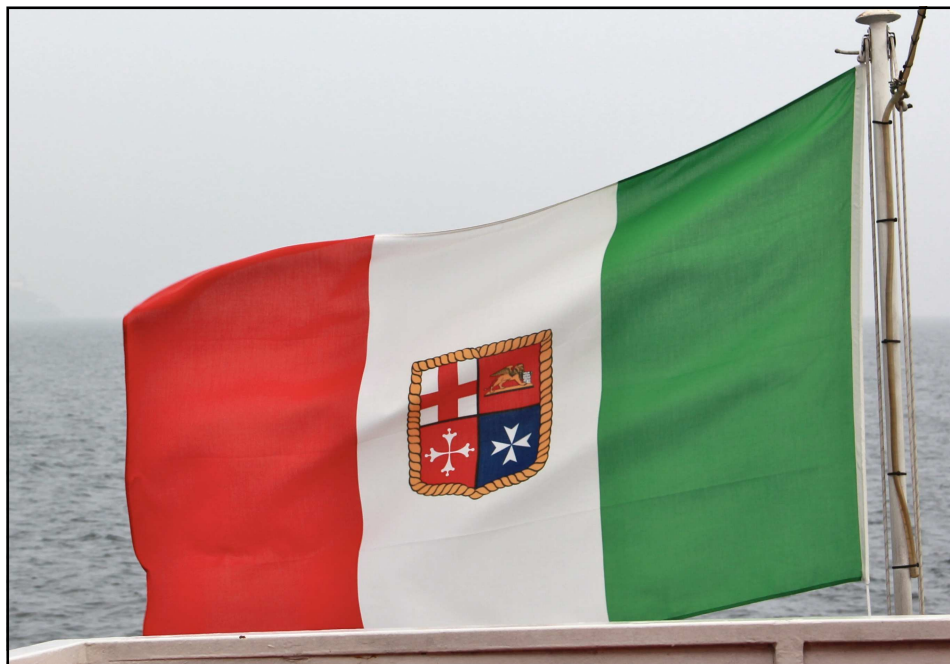

Kavarex i Varese

Kavarex är ett projekt vi har i Karis-Billnäs gymnasium som går ut på att en grupp elever först studerar lite italienska samt lite italiensk kultur och sedan åker iväg till Varese som ligger i norra Italien för att bo hos italienska värdar. Vi hade kontakt med våra värdar före resan via e-post och personligen fick jag en väldigt trevlig värd, Michela. Genom projektet blev vi goda vänner.

Onsdagen den 16 oktober åkte vi iväg klockan 4.45 på morgonen från skolan till flygplatsen och tog 8.00 flyget till Arlanda. I Arlanda hade vi en timme på oss att äta lite innan flyget avgick till Milano där en lärare väntade på oss med en buss som tog oss till Varese. Det var där vi skulle spendera mesta delen av tiden. Bussen stannade utanför skolan i Varese och vi träffade våra värdar. Resten av dagen spenderade vi sedan med våra värdar.

Torsdagen var första riktiga dagen i Italien. Dagen började med skjuts till skolan av grannen, som inte talade ett ord engelska. I skolan blev vi bjudna på brunch och en presentation av Varese och Italien. Vi åkte på en guidad rundtur i Varese tillsammans med några studerande samt en lärare. Efter det åt vi medhavd lunch i skolan och gick sedan upp till Sacro Monte som ligger på ett berg och såg dess 14 kapell på vägen. Väl uppe blev det en efterlängtat italiensk

glass, gelato. Därefter åkte vi med bussen tillbaka till Varese centrum där vi sedan tog bussen vidare till ett köpcenter. Där fanns butiker som H&M och Terranova vilka även finns i de nordiska länderna. Våra värdar ville visa oss att de fanns där också. Cirka en timme senare tog vi bussen tillbaka och fortsatte shoppingen i Varese där vi köpte billigt smink av märket Essence och en del nya kläder. Efter det var det dags att gå hem till Michela och lägga sig tidigt så vi skulle vara pigga till nästa dag då jag skulle få träffa Michelas föräldrar för första gången. De hade varit på resa för att fira sitt tjugofemte år tillsammans.

Första träffen med Michelas föräldrar på fredagen gick bra och de var väldigt trevliga. Vi åkte sedan ut på Lake Maggiore där vi var till olika öar och åt våra matsäckar som vi fått hemifrån, shoppade och åt massvis med godsaker.

På lördagen åt jag det vanliga morgonmålet, Nutella på vitt bröd

och saft. Vi höll en presentation i deras skola om Finland med hjälp av våra bilder som vi tidigare valt. Vi traskade sedan niotiden till Villa Panza. Villa Panza var väldigt intressant fast vi var ganska trötta efter promenaden dit samt allt stående under rundturen. Då vi anlant tillbaka till skolan efter Villa Panza blev jag hämtad från skolan och for hem till Michela för att äta lasagne. Efter maten körde vi med Michelas föräldrar till Schweiz för att shoppa i Fox Town som är en stor outlet för märkeskläder. Vi åkte sedan tillbaka till Varese från Schweiz vid sextiden för att vid sjutiden äta pizza med alla deltagare i projektet. Efter det var vi i några olika caféer och träffade våra värdars vänner.

På söndagen, som var familjdag, åt vi en god lunch hemma hos Michela och efter maten styrde vi kosan mot Como som är en stad i Italien. För att komma till Como var vi tvungna att köra en bit på schweiziska sidan men vi kom in i landet

Hela gänget samlat

utan några problem. I Como kollade vi in staden samt dess sevärdheter vilka bland annat bestod av en stor domkyrka och floden Como. Hem från Como körde vi runt klockan 18.00 och åt därefter japansk mat. Resten av kvällen spenderade jag hemma hos min värd Michela för att få en bra nattsömn före Milano. Till Milano åkte vi på måndagen en timme med tåg och sedan blev det en guidad rundtur för att se på sevärdheter. Vår rundtur slutade precis vid den stora domkyrkan i Milano och därifrån startade alla shoppinggator så fritid i flera timmar stod sedan på schemat. Vi shoppade upp våra sista pengar i Milano och åkte sedan tillbaka till Varese. På kvällen åt vi en sista måltid med familjen. Vi gick sedan ut för att sitta på ett café eftersom det var den sista kvällen. På tisdagsmorgonen var det dags att säga adjö till familjen, spela volleyboll i skolan och säga ett sorgset ”på återse-

ende” till våra italienska vänner och värdar. I flyget sov jag hela vägen ända fram till Stockholm och därifrån gick resan väldigt snabbt till Helsingfors. En stund senare satt vi i bussen på väg hem och snart var vi sedan tryggt hemma med fina minnen, en massa nya vänner och många upplevelser rikare!

”Mina upplevelser är ett fint minne för livet och ett fantastiskt sätt att lära sig om olika kulturer, länder och dess människor”

Våra Italienska värdar kommer troligen att anlända till Finland i maj 2013. Vi får vara värdar åt dem vilket kommer bli minst lika intressant som

att vara i Italien och bo hos våra värdar där. Jag kan varmt rekommendera detta projekt till alla de som inte är rädda för att träffa nya människor och för att få uppleva nya kulturer. Mina upplevelser är ett fint minne för livet och ett fantastiskt sätt att lära sig om olika kulturer, länder och dess människor.

Text: Janina Korhonen

Bild: Isabella Korhonen

Resa till Frankfurt am Main med fokus på ekonomi

Tidigt på måndagen den tredje december åkte en grupp studerande plus två lärare från Karis-Billnäs gymnasium till Frankfurt am Main. Resans tema var ekonomi och av den orsaken besökte vi t.ex. Europeiska centralbanken och börsen. Under våra fyra dagar i Frankfurt hann vi trots allt med många olika programpunkter. Vi besökte t.ex. Bad Vilbel, en grannstad till Frankfurt där vi fick lära oss om hur man ser till att en stad utvecklas och växer. Dessutom besökte vi FFH, en radiostation och ett judiskt museum. I Frankfurt fanns det även en underbar julmarknad som spred riktigt med julkänsla över hela staden. Kort sagt var resan en mycket givande och lärorik resa som inte kunde ha varit mycket bättre.

Text: Hannah Nilsson

Bild: Janni Heikkinen

Bild: Jan-Erik Till

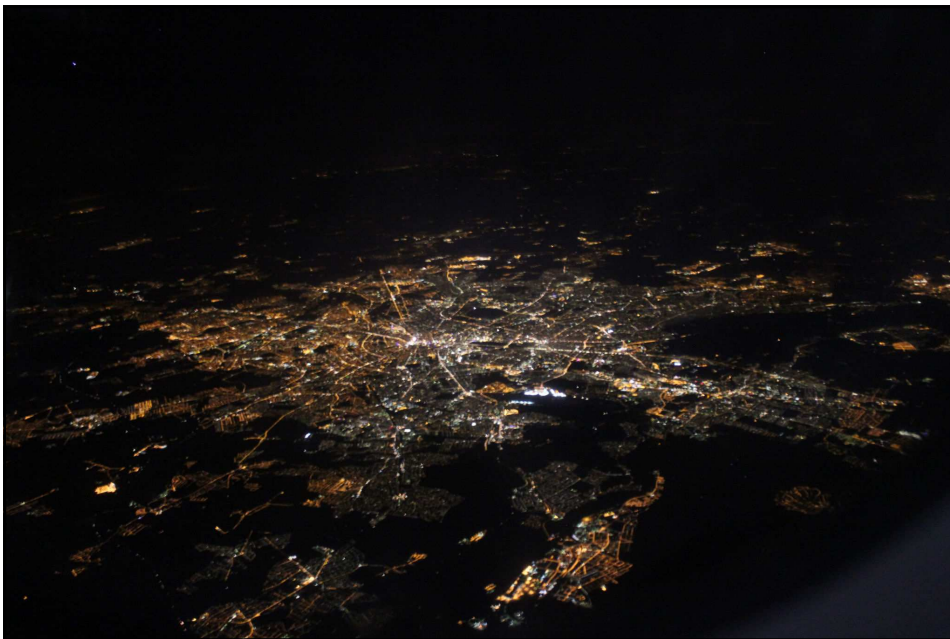
Frankfurt gänget samlade vid euromärket utanför Europeiska centralbanken

Laglig graffiti i Bad Vilbel

”Istället för att applådera knacker de tyska eleverna i borden, det tyckte jag var lite förvirrande”

- Sofia Westerholm

Frankfurt från luften

”Det var legendariskt, har aldrig trott att jag kunde såhär bra tyska!”

- Philip Harling

”Julmarknaden var den vackraste jag någonsin sett!”

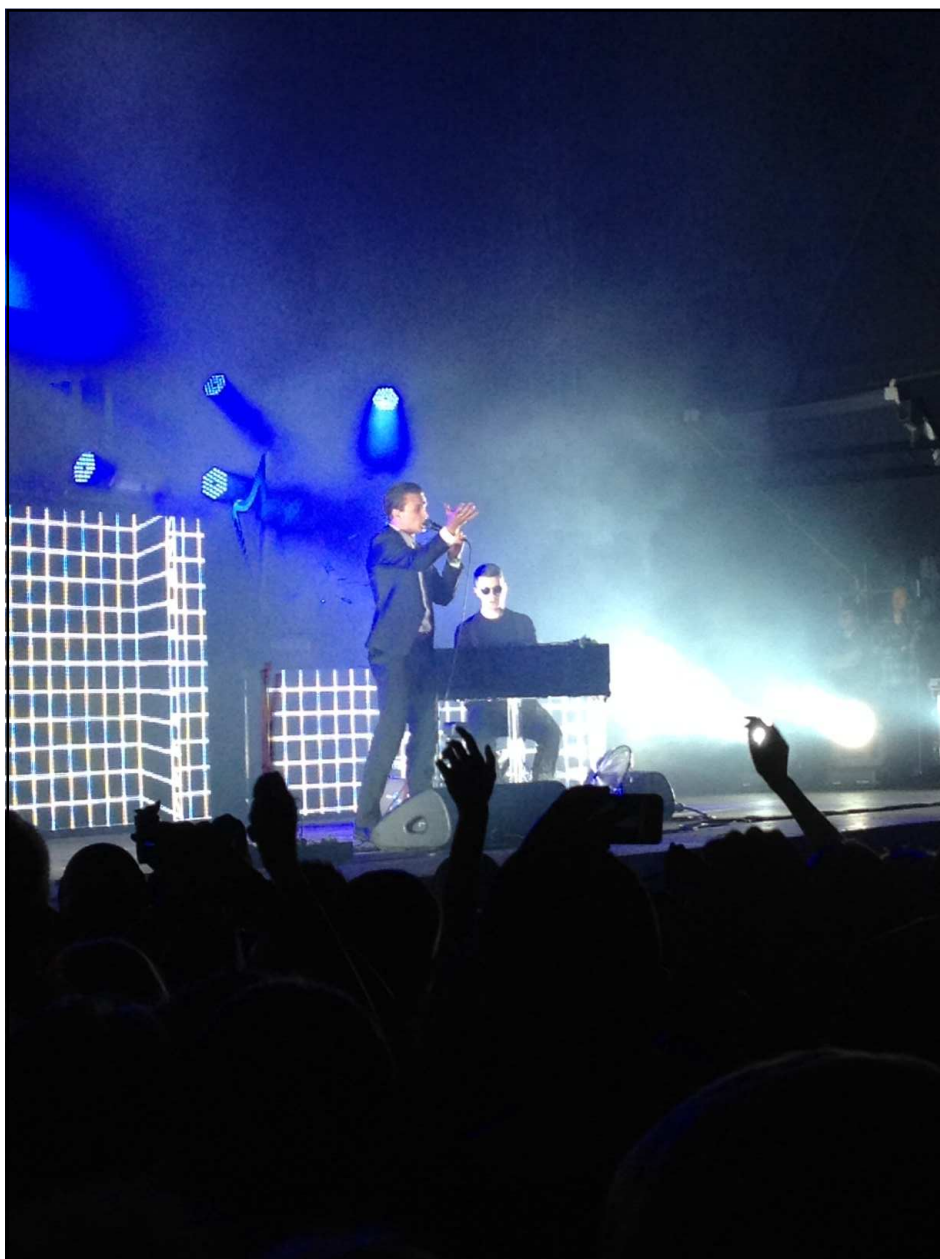
- Janni Heikkinen

Ett av de många mysiga marknadsstånden på julmarknaden i Frankfurt

Weekend Festival

Weekend festival är en festival som ordnades 17-18 augusti 2012 och som namnet säger ordnades weekend festivalen på veckoslutet efter att skolorna börjat för att avsluta Finlands festivalsäsong. Festivalen ordnades 25 kilometer från Helsingfors nära Luk herrgård.

Fredagen den 17.8.2012 styrde vi stegen mot Luk för att besöka Weekend festival. Lite bilköer var det på vägen men vi lät inte det förstöra vårt humör. Efter att vi fått våra armband och kommit genom säkerhetskontrollen gick vi till stora scenen och lyssnade på när Skrillex spelade. Det var bra stämning på plats då vi även kollade in några mindre kända artister. På Weekend festival fanns det en stor huvudscen där de mest berömda artisterna oftast uppträdde samt några mindre scener. Efter 40 minuters köande köpte vi även tortillas vilka var väldigt goda. Då kvällen började skymma var det David Guettas tur att uppträda på stora scenen. Stämningen steg ännu lite till och hela publiken hoppade och sjöng med i låtarna. David Guetta var sista artisten för fredagen så stegen styrdes mot vårt övernattningsställe för att vi skulle orka nästa dag också. På lördagen åkte vi utan någon bilkö till Luk. När vi kom fram till stora scenen spelade Donkeyboy och vi lyssnade en stund på dem innan vi gick till en mindre scen där Haloo Helsinki uppträdde. Höjdpunkten på lördagen var ändå

när Hurts uppträdde på stora scenen. Vi råkade dessutom komma relativt nära scenen vilket gav en mer äkta känsla i deras låtar. Vi for från Hurts lite tidigare eftersom Sebastian Ingrosso råkade spela på en av de mindre scenerna. Från Hurts lugna musik bytte det nu till house musik. Det var otrolig stämning och alla dansade som det vore det sista de gjorde. Sebastian Ingrosso avslutade hela festivalen och en finare avslutning kunde man inte ha önskat sig.

Weekend festival var den första stora festivalen jag någonsin varit på och jag hade väldigt roligt där. Vädret var fint och stämningen på topp under hela veckoslutet. Jag håller tummarna för att det ordnas Weekend festival också nästa år för det är verkligen en fin upplevelse!

Text & Bild: Janina Korhonen

Min bil importerad från Estland

Jag hade länge funderat på att importera en bil från Tyskland, t.o.m skrivit i denna skoltidning om hur man gör i minsta detalj för att importera en bil från Tyskland. Dock slutade allting lite spontant för mig. Jag hittade den perfekta bilen i grannlandet Estland på internet. Att importera från Estland skulle gå mycket snabbare och enklare än vad det skulle från Tyskland. Det skulle även bli mycket billigare eftersom man inte måste beställa flygbiljetter samt frakta bilen så långt.

Efter att jag hade ställt en massa frågor till försäljaren i Estland bestämde jag mig trots alla fördomar som finns mot ester att ta mig en tur med båten över till Tallinn. Resan kostade bara 20 euro enkel resa så det var inte så farligt om det hela skulle vara en bluff och bilen skulle vara krockad eller något dylikt. Dock har jag aldrig varit så rädd att åka över till grannlandet då jag hade 10 000 euro i kon-

tanter i fickan.

Väl utanför båtterminalen i Tallinn möttes jag och min pappa av en glänsande bil och en försäljare som var mer än glad av att se oss. Bilen såg nästan ny ut trots att den redan var 5 år gammal så vi trodde redan vid första ögonkastet att bilen var ommålad och eventuellt stulen. Men efter att ha granskat bilen noga kunde vi inte hitta ett enda tecken på våra fördomar och efter att ha kollat att serienummret på karossen stämde överens med det i registreringsutdraget blev det klart att bilen inte var stulen. Vi fick också veta att det var en bank som ägde bilen vilket bidrog till att vi kunde pusta ut.

Efter att försäljaren körde en provrunda i staden (eftersom vi själva inte vågade sätta oss bakom ratten och köra mitt i rusningstrafiken i Tallinn) och jag även själv testade bilen på en parkering kunde jag konstatera att den här bilen ville jag ha. Vi körde till banken där affären skulle ske men stötte direkt på problem då pappersarbetet skulle ta åtminstone en dag då det var banken som ägde bilen. Dock var försäljaren vänlig och lovade att komma och möta oss vid hamnen redan nästa dag.

Den här gången betalade vi ca hälften av bilens pris till banken hem-

ifrån och tog bara en liten summa som försäljaren skulle ha eftersom bilen hade varit på avbetalning. Väl framme igen i Estland möttes vi på samma plats av försäljaren, den här gången begav vi oss direkt till banken för att avsluta affären. Allting gick klart och efter att jag endast skrivit under några papper var jag nu den nya ägaren. Det enda som nu återstod var att få tillfälliga registreringsplåtar så att bilen skulle kunna gå genom tullen i Finland, och sist och slutligen få de finska brickorna. Igen hjälpte försäljaren oss med detta och körde oss till grannstaden där registreringsbyrån fanns så vi kunde få de tillfälliga plåtarna.

Vid ankomst till Finland skrev vi direkt under ett papper och bekräftade att bilen skulle stanna i Finland. Tullen berättade också allting vi måste göra för att få de finska plåtarna. Två dagar senare hade bilen redan gått igenom en grundlig besiktning och var klar att köra på de finska vägarna. Trots detta tog det ännu ca en månad innan jag fick de finska plåtarna och till min glädje var skattbeslutet mycket lägre än jag hade förväntat mig. Importskatten i tullen blev ca 3100 euro men jag hade förväntat mig långt över 4000 euro, då bilen har allt från läderbänkar och kylskåp till dvd-spelare.

Slutligen är jag väldigt nöjd över mitt bilköp då jag fick den bilen jag ville ha ca 4000 euro billigare än om jag skulle ha köpt en likadan i Finland.

Text & Bild: Jonny Nyman

Nick Vujicic — ett värdigt liv utan armar och ben

Vi har säkert alla någon gång känt att vi inte duger som vi är och velat ändra något på vår kropp. En man som har känt så, men kommit över det är Nick Vujicic, som föddes med den sällsynta tetra-amelia sjukdomen. Sjukdomen innebär att alla fyra lemmarna på kroppen fattas. Han var frisk förövrigt men hans handikapp gjorde livet svårt genom en stor del av hans uppväxt. I boken **Life Without Limits (Liv Utan Gränser)** berättar Nick Vujicic om sitt liv och hur man kan handskas med problem och hinder i livet.

Nicholas "Nick" Vujicic, som har serbiskt ursprung, föddes den 4 december 1982 i Melbourne i Australien, som det första barnet i familjen. Hans föräldrar var självklart förkrossade över att deras son hade fötts med ett så grovt handikapp, med varken armar eller ben, och de kunde aldrig föreställa sig att han skulle få ett så händelserikt och inspirerande liv som han senare fick. Nicks tidiga år var mycket jobbiga, både för honom själv och för hans föräldrar, eftersom han behövde hjälp med i stort sett allt. Efterhand började dock Nick lära sig att ta sig framåt med hjälp av sin lilla vänsterfot med två tår, som sticker ut där ena benet skulle börja. Han ville

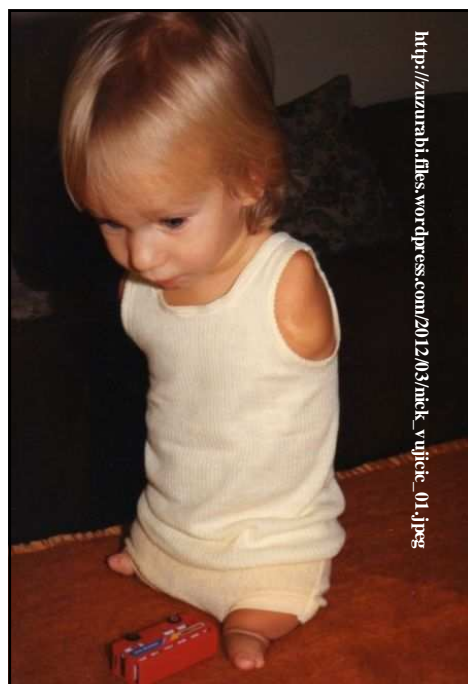

försöka lära sig att göra så mycket som möjligt på egen hand. Trots att Nick egentligen, enligt lagen, var förbjuden att börja i en vanlig skola på grund av sitt fysiska handikapp, var han en av de första som fick börja i en vanlig skola när lagen ändrades.

När Nick var sju år gammal började hans föräldrar fundera på att flytta till USA, eftersom de trodde att det där skulle finnas bättre vård och hjälpmedel för Nicks handikapp. Innan detta blev aktuellt flyttade familjen till Brisbane. När Nick slutligen hade börjat i sjätte klass i sin skola i Australien blev det dags för honom att flytta tillsammans med sina föräldrar och sina syskon till Kalifornien. Flytten innebar dock mer problem än möjligheter för Nick eftersom han måste börja i en ny klass i en ny skola. Nick hade problem med att förflytta sig från klassrum till klassrum och han trivdes inte speciellt bra i den nya skolan överhuvudtaget. Efter ungefär ett halvår i Kalifornien

beslöt sig familjen att flytta tillbaka till Brisbane och Nick och hans syskon kunde återvända till sina gamla skolor.

Nick hade en jobbig barndom med många problem. Han bad ofta till Gud om att han skulle få vakna med armar och ben, men blev alltid lika besviken när han vaknade. På grund av sitt handikapp blev han mobbad i skolan. Nick blev väldigt osäker och drabbades av depression. Vid åtta års ålder började självmordstankar snurra i hans huvud och han funderade ofta på vilket det enklaste sättet att ta livet av sig var. När han var 10 försökte han begå självmord genom att dränka sig själv, men han kunde inte slutföra det eftersom han inte stod ut med tanken på att hans familj och släktingar skulle känna sig ansvariga för hans död. Han fortsatte länge att må dåligt, men allt efter hand som åren gick

Nick föddes med tetra-amelia sjukdomen - han föddes alltså utan både armar och ben

Nick gifte sig i februari och ska snart bli pappa

började han acceptera sig själv. Han förstod att han inte är den enda i världen med ett handikapp av något slag och han började se sitt handikapp som en möjlighet att inspirera andra. Nick, som har en stark tro på Gud, började tänka att Gud måste ha en plan för honom i alla fall. Han lade sitt liv i Guds händer och började sakta men säkert bygga upp den positiva livsinställningen han har idag. Nick började klara av rätt så många vardagliga sysslor på egen hand. Han lärde sig att hålla upp ett glas vatten åt sig själv, kamma håret, borsta tänderna, raka sig och svara i telefon. Han lärde sig också, med hjälp av sin fot, att skriva både för hand och på dator, kasta tennisbollar och spela trummor med hjälp av pedaler. Nick lärde sig också, trots sitt handikapp, att både surfa och simma. När Nick var yngre använde han sig ibland av protesarmar, men han tyckte själv att de var jobbiga att använda och att han klarade sig mycket bättre utan dem. När Nick började acceptera sig själv och sitt handikapp märkte han att han direkt blev accepterad av andra män-

niskor. Han skämtade ofta bort elaka kommentarer och misstag, och blev därför allt populärare i skolan och fick många vänner.

Nicks skolgång blev också lättare när han började acceptera sin situation. När Nick var i yngre tonåren blev han utsedd till "skolkapten" och satt med i skolrådet. Han jobbade med olika insamlingar till välgörenhetsorganisationer och handikappskampanjer. När han var sjutton år började han hålla föreläsningar i skolans bönegrupp. Vid samma tid startade han sin organisation Life Without Limbs. I samband med detta började Nick förverkliga sin dröm om att kunna hjälpa och inspirera andra människor genom sina föreläsningar och tal. Han fann meningen med sitt liv genom detta. Efter att Nick slutat skolan studerade han vidare och tog dubbla examina från Griffith University år 2003 vid 21-års ålder. Han tog en kandidatexamen i handel och en i finansiell planering.

Efter detta började Nick sin karriär som inspirationsföreläsare och han började resa till olika länder för

att hålla föreläsningar inför stora folkmassor. Hittills har han pratat inför över 3 miljoner människor i över 24 länder, och fokuserar mest på att prata i skolor, församlingar och inför verksamhetspublik. Förutom att Nick reser runt jorden för att hålla föreläsningar, har han gjort dokumentärer och publicerat några av sina mest framgångsrika föreläsningar på DVD. Nick var även med i kortfilmen *The Butterfly Circus*, som fick flera utmärkelser på filmfestivaler. Nick skriver även böcker och hans första bok, *Life Without Limbs (Liv Utan Gränser)*, utkom 2010.

Nick Vujicic är nu inspirationsföreläsare, predikant och VD för organisationen *Life Without Limbs*. Han övervann sina tvivel och lyckades vända sin svåra livssituation till något positivt, både för honom själv och för människor över hela världen. Han har lyckats uppnå sin dröm genom att inspirera miljontals människor världen över. Nick har hela tiden nya destinationer att besöka och ska ge ut en ny bok inom en snar framtid. Trots att redan detta i sig är stort och beundransvärt, är det faktum att Nick gifte sig i februari och snart ska bli pappa ännu större.

Nick skriver i boken *Liv Utan Gränser*: "Jag tror verkligen att jag kan leva utan gränser. Jag önskar att du kunde känna likadant oavsett vilka utmaningar du står inför. När vi nu ska påbörja vår gemensamma resa ber jag dig att först fundera en stund på vilka begränsningar, som du har ålagt dig själv eller tillåtit andra att ålägga dig. Och fundera sedan på hur det skulle vara att leva utan de begränsningarna. Hur skulle ditt liv se ut om *allting* var möjligt?"

Text: Patricia Hafström

Nackdelar med tatueringar

Under de senaste åren har tatueringar blivit allt vanligare bland ungdomarna. Bläck på huden anses vara modernt. Förr var det endast sjömän och fångar som tatuerade sig men i dag är det ingen ovanlig syn alls att man ser bläck på huden på en 16-årig flicka eller pojke. För bara 30 år sedan skulle det ha varit en helt annan reaktion då ungdomar tatuerade sig men i dag är det rätt så normalt. Många föräldrar kan inte ens längre förhindra att deras barn tatuerar sig medan de är underåriga eftersom det är tatueringens själv som bestämmer ifall hon eller han gör en tatuering på en underårig person.

Tatueringar är så gott som permanenta men är man väldigt missnöjd med resultatet finns det alltid en utväg. Ibland kan tatueringar komma i vägen för att bli anställd på en arbetsplats. Oftast är man missnöjd med motivet, placeringen eller att slutresultatet inte blev som man hade tänkt sig. Det finns många som inte funderar tillräckligt noga innan de lägger sig under nålen och efter någon tid börjar de ångra vad de gjorde. Många blir rent utav ledsna över att de har en enligt dem "ful" tatuering och börjar dölja den totalt.

Besöken hos tatueringsborttagare har blivit vanligare i takt med att

tatueringar blivit populära. Detta beror dels på att möjligheterna och metoderna att ta bort en tatuering har utvecklats markant och dels på att missnöjet med tatueringar har ökat. Laserteknologin har utvecklats mycket och man kan i dag ta bort så gott som alla tatueringar. Laserbehandlingen är den vanligaste och den mest effektiva metoden att få bort sin tatuering. Behandlingen är dyr och gör väldigt ont åt de flesta. Men resultatet blir så gott som alltid väldigt bra. Så vill man bli av med sin tatuering är detta det bästa sättet att gå till väga. Det finns dock ingen garanti att allt går bort. Det beror väldigt mycket på din egen hudtyp, ålder på tatueringen, bläcksorten och tatueringens talang och hur du skött tatueringen då den var ny. Om man inte väl sköter en tatuering efter den blivit gjord så kan den bli till och med totalt förstörd. Man måste nämligen smörja in bläcket under den tiden som det fortfarande är en skorpa på tatueringen. Om man missköter den kan bläcket "rinna" ut ur motivet och efter det blir

en tatueringsborttagning svår. Vissa tatueringar är lättare att få bort än andra. En tatuering med enbart svart bläck får man relativt lätt bort. Med färger tar det längre. Blå färg är den svåraste av alla.

Då man bestämmer sig för att utföra en laserbehandling bör man först gå till en klinik och göra en undersökning. I vissa fall får man inte göra en laserborttagning beroende på sin hudtyp och ifall det finns metaller i bläcket. Q-switched Nd:YAG är namnet på den kändaste laserbehandlingen. Den sänder ut laserljus i så korta pulser att tatueringspigmentet slås sönder och transporteras bort av kroppen själv. Bläcket som finns i tatueringen är som lagrat i små kapslar under huden och försvinner med blodet då man utför en laserbehandling. Man kan göra behandlingar med 6-8 veckors mellanrum och en borttagning kräver flera behandlingar. Det kan ta flera år innan man helt och hållet blir av med en stor tatuering. Behandlingen är inte heller något behaglig. Malin Ehnqvist som gör tatue-

rings borttagningar i laserhuset i Ingå säger dock att smärtgränsen är väldigt individuell. Oftast gör det ungefär lika ont som det gjorde att göra själva tatueringen. Ibland har kunden så bra smärtgräns att det inte gör så ont, eller så gör det så ont och är så obehagligt att hon är tvungen att avbryta behandlingen.

Malin berättar även för mig om andra sätt att ta bort en tatuering. På marknaden finns många salvor som är till för att avlägsna bläcket men produkterna är enbart bluff. Folk har

även sportat med att spruta in citronsyra i tatueringen så att färgen fräts bort. Andra har använt sig av hudtransplantationer men både citronsyran och hudtransplantationen lämnar fula ärr och spår av bläck kvar. Men under desperata tider tar folket till desperata åtgärder.

Det lönar sig verkligen att tänka flera gånger innan man bestämmer sig för tatueringen. Det kan bli ett misstag man ångrar resten av livet. Som bevisat är tatueringaborttagningar inte det skönaste och inte heller det

billigaste. En behandling kostar runt 150€ och om man behöver 6 behandlingar så blir priset ganska mycke högre än tatueringen som kostade runt 100€. Därför skall man alltid gå till en duktig tatuering med mycket erfarenhet. Då man bestämmer sig för att göra något som skall hålla livet ut lönar det sig inte att pruta på priset. Summan man betalar efteråt om det inte blev så bra som man hade hoppats är mycket större.

Text: Sofia Lindevall

Studier bland piroger och cupcakes

Jag träffar Robin Lindkvist, studerande på Optimas bagarlinje och nybliven Jakobstadsbo, på ett café; fast det vräker ner där ute garneras Robins ansikte av ett brett leende. Vi köper varsin smörgås.

- Jag är så trött på bakelser, säger Robin och kryddar till varon med ett skratt.

Den fjortonde augusti tog Robin alltså sitt bagage under armen och satte sig på nästa tåg till Jakobstad.

- Jag skulle börja bagarlinjen på Optima, som förövrigt är Finlands bästa yrkesskola, och jag var mycket nervös! Att bli kock var inte ens ett alternativ, stekpannor betyder bara stress - att baka är lugnare och passar helt enkelt mig bättre, säger Robin.

Vi avnjuter några tuggor smörgås innan jag frågar Robin om flytten till Jakobstad. Han har endast positiva ord om den. Internatet Robin bor på är fint, maten går verkligen inte att

klaga på och människorna är ytterst trevliga.

- Jag har blivit mer självständig och det har varit mycket fint att träffa alla nya människor. Det är väldigt viktigt att ha vänner då man bor ensam. Han tillägger att Jakobstad är en mycket fin stad, inte bara till utseendet utan också att leva i. Det finns bion, caféer, bra butiker och så förstås - Korvgörans.

- Dit går man ofta, bekänner Robin.

Förutom att endast baka på Optimas bagarlinje räknar man hur många kryddmått salt berlinermunken behöver för att bli riktigt god eller lär sig om jästens historia, alltså matematik och mikrobiologi.

- En helt vanlig dag kan vara från klockan åtta till två. Hälften av timmarna på en dag brukar vara teoritimmarna, till exempel matematik och mikrobiologi och resten av timmarna bakar vi. Vi bakar allt från semlor och batonger till tårtor och bakelser, påstår Robin. Sedan bjuds det på bullar till skolmaten. Caféer och privatbeställningar tar också hand om en stor del av det som tillverkas på ba-

garlinjen.

I framtiden vill Robin helst öppna sitt eget bageri, men att jobba utomlands låter inte så dåligt det heller. Med några visdomsord avslutar Robin.

- Fast det inte kändes så bra att flytta så långt bort, har det verkligen lönat sig för mig, alla borde följa sina drömmar och göra det som de verkligen vill göra. Det gjorde jag och se nu hur bra det har gått!

Text & Bild: Marie Peltomäki

Min språkresa till Kalifornien

Förra sommaren/hösten började jag och en vän planera att åka till Kalifornien. Till en början skämtade vi bara om det och pratade om hur otroligt roligt det skulle vara. Någon gång där emellan alla skämt och drömmar blev det plötsligt allvar och innan vi visste ordet av var resan beställd.

Innan vi beställde resan funderade vi länge på om vi skulle åka med Sts eller Ef. Vi jämförde de olika bolagen och kom fram till att Sts hade lite mer att erbjuda. Med Sts fick man besöka Walk of fame och Beverly hills, vilket inte fanns med i Ef:s program. De hade inte heller någon utflykt till Venice beach, Santa Monica eller Desert hills-outlet. Dock erbjöd Ef en utflykt till Golden Gate-bron i San Francisco och ett besök till gamla staden och Balboa Park i San Diego.

Den 14 juni var det dags att åka, vid flygfältet träffade vi för första gången vår gruppleadare och de andra som skulle åka med på språkresan. Eftesom vi åkte med finska Sts, kunde inte vår gruppleadare någon svenska och hon informerade enbart på finska.

När vi hade anlänt till Los Angeles efter en 12 timmars flygresan, satte vi oss i en buss som tog oss till Whittier colleges campus. När vi kom fram fick vi våra rum. De var beboförliga, men inget speciellt. Sängarna var väldigt obekväma och det blev rätt så kallt om nätterna. Det fanns tre

Santa Monica piren

olika campusbyggnader, men de flesta som bodde i någon av byggnaderna hängde ändå vid den vi bodde i eftersom det var där som välkomstfesterna och spelkvällarna ordnades.

Andra dagen var det dags att skriva ett prov i engelska och med hjälp av det skulle det bestämmas i vilken klass vi passade. I min klass hade jag en annan från Finland, en från Norge, många turkar, brasiliannare och några ryssar. Fast efter en vecka åkte turkarna hem och det kom det istället massor med spanjorer. Lektionerna var mycket roligare än "vanliga" lektioner. Vi hade tre lektioner varje dag, förutom på veckosluten. På de två första lektionerna gjorde vi uppgifter från en arbetsbok, men vi spelade också mycket, men allting gjordes i stort sett muntligt. Den tredje lektionen jobbade vi alltid med något projekt och varje vecka hade vi ett nytt tema. Första veckan hade det med tidningar att göra, i slutet av veckan hade alla klasser gjort en egen annons och den som hade gjort den bästa annonsen vann något pris. Andra veckan jobbade vi med USA:s delstater och gjorde en egen

karta.

Efter skolan åt vi lunch i skolans cafeteria. Det var förvånansvärt god mat! Varje dag bjöd de på någon ny maträtt och det fanns alltid en hel del att välja mellan, men det fanns också varje dag hamburgare. Frukosten och middagen var lika god.

Mellan klockan två och fyra på vardagar ordnades oftast någon aktivitet, t.ex. amerikansk fotboll, dragkamp, vattenlekar eller cheerleading. Om man inte ville vara med på någon aktivitet kunde man istället hänga vid poolen, gå downtown, gå på gym eller spela tennis. Poolen, gymmet och tennisplanen fanns några meter från campus, vilket var skönt eftersom vi gick till poolen i stort sett varje dag och spelade tennis gjorde vi också några gånger. Whittier, staden vi bodde i, var inte speciellt stor, men där fanns bl.a Starbucks, en biograf, några små klädaffärer och en dollaraffär (allt kostade runt en dollar där). Dessutom var människorna super-trevliga, fast det var i stort sett alla vi träffade i Kalifornien.

På veckosluten åkte vi på utflykter. Det första veckoslutet åkte vi

på sightseeing till Los Angeles och till Santa Monica. Varje gång vi åkte på någon heldagsutflykt fick vi en lunchpåse som bestod av en liten påse chips, cookies, en vattenflaska, någon sorts energybar, ett äppel och chees crackers. Man tröttnade ganska fort på dem kan jag lova. På lördagen åkte vi på sightseeing med en härlig guid. Första anhalten var vid Griffith observatory och därifrån kunde man se Hollywoodskylten väldigt bra. Man såg också ut över hela Los Angeles. Vi hade dock endast 15 minuter på oss. Nästa stopp var Grove Mall, där vi hade två timmar på oss att shoppa och äta. Därefter åkte vi till fina Rodeo drive och gick bland alla märkesbutiker. Sedan körde vi förbi Beverly hills, men tyvärr stannade vi inte men vi fick se bl.a Beverly hills-skylden och alla stora, fina hus. Sista anhalten var Walk of fame, där vi inte heller hade så lång tid på oss, så det blev rätt så stressigt. På söndagen åkte vi till Santa Monica, vilket var en av de bästa utflykterna enligt mig. Vi hade god tid på oss, så vi hann både med shopping och att gå ut på den berömda piren.

På USA:s självständighetsdag åkte vi till Disneyland, där vi var ända från när det öppnade tills det stängde. Vi kollade på en parad med Disneykaraktärer och såg i stort sett allt som finns att se i Disneyland. Hela Disneyland var verkligen bra gjort, speciellt åkattraktionen Pirates of the caribbean. Innan hela Disneyland stängde sköt de massvis med raketer, det var det största fyrverket jag någonsin sett.

Det andra veckoslutet åkte vi till Venice beach och till Desert hills-outlet. Venice beach var endast en halvdagsutflykt och det skulle ha varit bättre om vi hade varit där hela dagen för det kändes som vi missade

Venice beach

en hel del och inte såg tillräckligt. Men vi hann i alla fall sola på stranden och gå längs strandpromenaden. Längs strandpromenaden fanns det ett muscle beach gym, korgbollsplaner, en stor skatepark, små butiker och överallt fanns det någon som sålde konst. Venice beach var helt klart en favorit, trots tidsbristen. I Desert hills-outlet var vi hela dagen, fast den utflykten skulle bra ha kunnat vara någon timme kortare. Desert hills-outlet ligger som sagt ute i öknen, så det var olidligt hett. Den dagen vi var där var det ca 43 grader. Desert hills-outlet är som ett köpcenter men med endast märkesbutiker och allting är på outlet.

Vi åkte även och shoppade till Glendale, kollade på utebio, besökte Huntington beach och det ordnades varje torsdags kväll ett disco.

Dagarna flög fram, det kändes

snarare som en vecka än som tre. Den här resan är den bästa jag hittills gjort, den var både lärorik och upplevelserik. Det bästa med resan var alla utflykter och att vi fick göra i stort sett vad vi ville när vi inte hade något annat program, man fick en känsla av frihet. Det som var dåligt var utflyktstiderna, för oftast hade vi allt för litet tid på oss. Nu i efterhand skulle jag också mycket hellre rest från Sverige, eftersom vår ledare inte kunde någon svenska och jag fick alltid byta till engelska varje gång jag talade med henne. Vi umgicks också oftare med svenskarna och i stort sett aldrig med de andra från Finland. Vi umgicks också mycket med människor från andra länder som t.ex spanjorer. Jag rekommenderar alla som funderar på att åka på språkkresa att göra det, man kommer inte att ångra sig! Man kan åka både med en kompis eller ensam, båda fungerar lika bra, man får ändå nya vänner och kontakter snabbt. Det enda negativa är att resan blir ganska dyr, 3000-4000 euro, och dessutom får man även räkna med pengar till shopping och mat. Jag vill absolut åka till Kalifornien igen någon gång och då ha hur mycket tid som helst på mig och se ännu mer av den underbara delstaten.

Text & Bild: Ann-Sofie Brandtberg

Fler och fler avbryter sin militärtjänst i ett tidigt skede

I Finland har vi haft allmän värnplikt allt sedan 1878 då den första lagen om värnplikt stiftades, ändå har man nyligen märkt en dramatisk ökning i antalet som avbryter militärtjänsten redan under sin grundutbildning. Har då Finlands militärtjänst blivit strängare, har de tjänstgörande blivit bekvämare eller har det hela en helt annan orsak? De personer jag intervjuat har begärt att få vara anonyma.

Person 1: Man i 25-års åldern, slutförde sin värnplikt på 6 månader år 2007 vid Dragsviks garnison.

Varför beslutade du att genomföra värnplikten och kändes den eventuellt tung för dig?

- Jag hade redan före uppbådet beslutat mig för att genomföra min värnplikt, delvis p.g.a press från familjen sida då alla andra män i släkten har genomfört den. Dessutom hade man fått en bild av militärtiden som en sorts invigning till att bli en finländsk man, någonting som man skulle ha gemensamt med majoriteten av de finländska männen. Värnpliktstiden fungerar dessutom som en bra "icebreaker" då man skall skapa en konversation med en annan jämnårig, t.ex var han tjänstgjort och hur länge! Värnplikten i sig kändes inte speciellt

Bild: Nina Ahtola / Västra Nyland

tung, men jag vet att många som tjänstgjorde samtidigt med mig inte var vana vid den fysiska pressen man sätter på en då man rycker in. Dessutom hörde man ofta att personer i min stuga inte förstod sig på varför Finland överhuvudtaget skall ha en värnpliktsarmé då vi ändå haft fred redan i många år.

Varför tror du att så många har börjat avbryta sin militärtjänst redan under sin grundutbildning?

- Som jag redan nämnde så tror jag att de flesta unga finländska män, oavsett om de slutför sin värnplikt eller inte, tycker att det känns som en mycket onödig tid i livet om man ser det från det finska försvarets synvinkel då vi finner inte haft någon större nytta av ett så stort försvar som vi har i vårt land (ca 27 000 utbildade soldater per år). Dessutom finns det ju alltid olika sorters skador som gör att man inte kan slutföra sin värnplikt, t.ex skador som uppstått då man utövat någon sport på sin permissionstid.

Jag har hört om alla möjliga olika sätt som människor har försökt komma undan sin värnplikt, genom att försöka lura officerare att man har någon psykisk sjukdom eller att någon släkting insjuknat plötsligt. Det finns säkert också många unga män som helt enkelt istället för att genomföra sin värnplikt vill göra något "vettigare" med de 6, 9 eller 12 månader de annars vore fast i militären. Det finns ändå alltid alternativet att genomgå civiltjänst.

Person 2: Man 24 år, avbröt sin tjänstgöring vid Dragsviks garnison år 2008.

Du avbröt din värnplikt i ett tidigt skede, varför?

- Jag kände redan långt innan jag ryckte in i militären att jag inte kommer att gilla hela grejen, att bli påskriken samt alla de otaliga lägren, efter en tid kändes det helt enkelt alltför övermäktigt, fick ändå befrielse från civiltjänstgöring då jag förklarade att

jag hade en arbetsplats där jag var anställd på heltid. De tyckte väl att jag gör mer nytta där än vid civil-tjänstgöringen. Men orsaken till att jag avbröt var till största del för att jag inte förstår varför vi i dagens Finland skall ha ett så tungt försvar som vi har, som slukar så mycket pengar som det gör idag. Men jag antar att det finns lika många åsikter om värnplikten som det finns värnpliktiga.

Så, har du några andra bekanta som har avbrutit av någon annan orsak? Det var väl beräknat att ungefär 8% av de som påbörjat sin militärtjänstgöring vid förra årets början avbröt den förr eller senare.

- Jag har faktiskt ett par vänner som avbrutit tjänstgöringen av en eller

annan orsak. Den ena ryckte in samtidigt som jag, och vi bodde t.o.m i samma stuga under grundutbildningen. Han kom ner från Jakobstad och var fullt inställd på att avsluta sin tjänstgöring, han hade då inte vetskap om att hans flickvän uppe i Jakobstad var gravid, utan fick under sin första månad av tjänstgöringen veta detta. Han visste inte ännu om han skulle tjänstgöra i 6, 9 eller 12 månader, men efter att han fått veta om att han skulle bli pappa bad han om en tjänstetid på 6 månader. Då detta inte beviljades p.g.a hans ansökan till en högre utbildning inom militären avbröt han tjänsten för att kunna vara med vid sitt barns födsel. Den andra vännen hade en mer fysisk orsak att avbryta då han vid ett läger fick en så

hård stöt i sitt knä att han tvingades genomgå operation och kunde inte därför återvända till Dragsvik.

De båda intervjuade är ändå ense om att orsaken till den stora ökningen i avbrytare jämfört med tidigare generation är att man helt enkelt har en möjlighet till det nuförtiden då man för ca 20-30 år sen inte hade en möjlighet att avbryta tjänstgöringen. Denna utveckling kommer troligen att följas noga i och med att Finlands budget för försvarsmakten granskas allt närmare varje år. Om man märker att ökningen bara fortsätter kommer troligen frågan om att lägga ner olika garnisoner att tas upp igen i media och i de politiska kretsarna.

Text: Kristoffer Saarinen

Kolumn: Familjevåld + Finland = sant!

våldsbrott.

Under 2011 ökade antalet familjevåldsbrott med över 30 % i Finland. En chockerande siffra, som visserligen delvis beror på en lagförändring som tar med även lindrigare brott i statistiken. Vi ska också komma ihåg att familjevåldsbrottsanmälningarna sannolikt bara är en bråkdel av de brott som faktiskt sker. Få är de som tar det stora steget och gör en brottsanmälan.

Varför just Finland? Är det de gamla klichéerna; mörka vintrar, alkohol, stress och ensamhet? Ofta har alkoholen en andel i våldsbrott.

Ett fall som i Finland väckt stor uppmärksamhet är det så kallade Eerika-fallet. Åttaåriga Eerika dödades på morsdagen 2012. Misstänkta för mordet är Eerikas pappa och styvmamma. Det som gör fallet Eerika så grymt är att problemet var känt hos barnskyddsmyndigheterna och att man förgäves hade försökt få hjälp.

De flesta av oss är medvetna om dess existens. Den senaste tiden har vi var och varannan vecka kunnat läsa om det i tidningen. Ändå har det varit ett enormt hyssjande kring fenomenet. Familjevåld är definitivt något av ett tabu. Det anses ofta vara lite av en regel att inte blanda sig i andras privata angelägenheter. Ändå är det någonting som drabbar en skrämmande stor andel av befolkningen. Finland toppar våldstatistiken i EU och detta på grund av antalet familje-

Mirjam Kalland, generalsekretärare för Mannerheims barnskyddsförbund säger i en intervju för Suomen Kuvalehti att barn ofta har svårt att berätta om misshandel för någon.

– Otrygga och misshandlade barn litar inte på någon. Det är omgivningen som måste registrera att något är fel, säger Kalland.

De omtalade familjevåldsincidenterna som beskrivits i medierna har medfört något positivt. Missförstå mig inte – gärningarna är givetvis grymma, men den publicitet de fått har gjort att man äntligen har börjat tala om problemen. Det här kan bli ett steg i rätt riktning mot att i framtiden minska dessa typer av brott. Det största hindret mot att förebygga familjevåldet är tystnaden. Därför måste vi börja bry oss mera om varandra – redan ett lindrigt våldsbrott är för mycket.

Text: Elin Jungar

Topplag besökte Karis

Söndagen den 28.10 fylldes Sisu Arena med hela 768 personer för att beskåda innebandyhistoria i Raseborg. Hemmalaget Fbc Raseborg Knights mötte de regerande finska mästarna SPV (Seinäjoen peliveljet) som även är rankat som det tredje bästa laget i världen år 2012.

I den finska cupens fjärde omgång mötte alltså hemmalaget Fbc Raseborg som spelar i divison 2 gästande laget SPV som spelar i ligan (högsta divisonen i Finland). Vem som skulle vinna matchen var redan klart på förhand då SPV hade sin bästa laguppställning med till Karis med bl.a. landslagsspelare som Mikko Kohonen och Tatu Väänänen

Trots en förlust på 12-3 var det ingen dålig prestation av Fbc Raseborg Knights som njöt av att spela

hela matchen mot det hårda motståndslaget. Med tanke på att andra ligalag förlorat med större siffror mot SPV än Knights kan man lägga ett stort plus åt Raseborgslagets prestation.

Junioren William Johnsson ställde upp för en intervju efter matchen.

Hur kändes det att spela mot ett så pass bra lag?

- Det kändes väldigt bra, både före, under och efter matchen. Hela evenemanget är något man kan berätta och skryta om för sina kommande barn. Det är inte ofta man spelar mot världens tredje bästa lag, påpekar William. Dock tänker William inte låta detta bli den sista gången han spelar mot ett ligalag, rätt inställning alltså!

Var du mycket nervös före/under matchen?

- Såklart! 800 personer på läktarna var någonting helt nytt för mig och

att veta att det fanns extremt skickliga spelare i motståndslaget var inte heller någonting som lugnade ner en. Som tur släppte nervositeten redan efter första bytet och jag kunde spela på den nivå jag vanligtvis spelar på.

Bedöm din egen samt lagets prestation i matchen på en skala 1-10.

- SPV var klart bättre än vi men vi kämpade bra och slutsiffrorna kunde varit mycket värre. En 8 ger jag åt både lagets och min egen prestation.

Du har ordet!

- Haha! jag vill tacka er som läste denna intervju men även motståndslaget SPV samt arrangörerna för en fin upplevelse!

Text & Bild: Jonny Nyman

Full fart på hemmaplan

Filmrecension: Inglourious Basterds

I Quentin Tarantinos film *Inglourious Basterds* från 2009 får vi ta del av två parallella historier i det tyskockuperade Frankrike under andra världskriget. Filmen skildrar två försök som går ut på att mörda ledarna för nazistpartiet. Det ena försöket planeras av en judisk bondflicka, Shosanna, som i början av filmen lyckas fly när nazistöversten Hans Landa tillsammans med sin patrull avrättar resten av hennes familj. Fyra år senare har Shosanna tagit en ny identitet som "Emmanuelle Mimieux" och driver en biograf i Paris.

Det andra försöket planeras av en grupp amerikanska judiska soldater, kallade "The Basterds" under ledning av löjtnant Aldo Raine, vars huvudsakliga mål är att döda så många nazister som möjligt. Gruppen kommer i kontakt med den tyska skådespelerskan Bridget von Hammersmark, som samtidigt arbetar som spion, och även hon vill störta nazistpartiets ledare. Dessa två försök möts sedan när både *The Basterds*, tillsammans med Hammersmark, och Shosanna har samma plan - nämligen

att döda nazistledarna under en filmpremiär i Shosannas biograf.

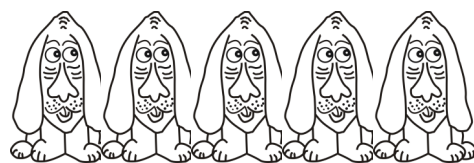
Själv hade jag inte hört så mycket om filmen innan jag såg den. Jag visste inte riktigt vad den gick ut på, bara att den handlade om andra världskriget. Trots en lite seg inledning och en del småtråkiga scener imponerade filmen verkligen. Liksom i Quentin Tarantinos övriga filmer innehåller *Inglourious Basterds* mycket svart humor, småkonstiga dialoger, vackra miljöer och råa scener.

Det var intressant att följa med de två olika historierna och hur huvudpersonernas planer och motiv liknade och skiljde sig från varandra. Genom hela filmen då någon ny person kom med fanns det bildtexter och pilar som berättade vem som var vem, vilket gjorde att man hängde med bra trots att det fanns så många olika personer med i filmen. Filmens händelser är även indelade i fem olika kapitel, vilket även här gör att man förstår vad som händer utan att det blir stökigt. En annan sak som är intressant med filmen är att dialogerna

går på olika språk; nämligen engelska, franska, tyska och italienska.

Skådespelarna i filmen är väldigt bra och det känns som om Tarantino har hittat precis de rätta skådespelarna för karaktärerna i hans film. Brad Pitt är väldigt bra som löjtnant Aldo Raine och Mélanie Laurent gör ett utmärkt jobb som Shosanna. Även en av *The Basterds*, Hugo Stiglitz som är en tystlåten psykopat, spelas briljant av Til Schweiger. Bäst är dock Christoph Waltz som överste Hans Landa. Han är väldigt trovärdig och intressant i sin roll. Det finns även många andra bra skådespelare i filmen, bland andra Diane Kruger, Daniel Brühl, Eli Roth och Michael Fassbender.

Filmen är 153 minuter lång och om man förväntar sig att all tid ska gå åt till action från början till slut kan man bli besviken. Om man däremot tycker om Tarantinos andra filmer och filmskapande, och vill se en riktigt bra film med intressant historia är detta definitivt en film värd att se.

Text: Patricia Hafström

Filmrecensioner

21 jump street

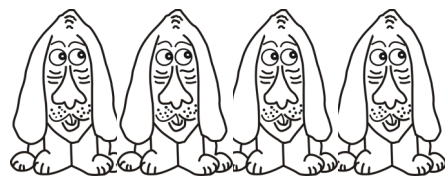

I filmen träffar vi de två huvudkaraktärerna- Jenko och Schmidt. De har ingenting gemensamt innan de sju år senare åter igen möts med samma mål -att utbilda sig till poliser på polisskolan. De blir goda vänner och lyckas slutföra utbildningen.

Efter ett totalt misslyckat gripande skickas de till en specialenhet- 21 jump street. Därifrån blir de skickade till till High School under täckmantel för att avslöja en knarklangare som sprider en ny drog, en drog som en elev dött av. Inte nog med att Jenko och Schmidt är under täckmantel, de tvingas även byta sin nya identitet med varandra efter ett stort missförstånd hos rektorn. Jenko och Schmidt får klara regler om att inte dricka alkohol, inleda relationer med elever eller använda droger... I filmen får du följa med dessa två poliser och deras uppdrag!

21 jump street är en underhållande actionkomedi som utkom 2012. I huvudrollerna som polisduon får vi se skådespelarna Channing Tatum och Jonah Hill. De har en härlig kemi tillsammans vilket gör filmen ännu bättre. Man får inte en enda lugn sekund då det är fullt ös som gäller hela

filmen igenom. Öset blir dock lite för mycket då det verkligen spårar ur på allvar i slutet och vi som ser filmen inte riktigt får tid att tänka efter vad det är som egentligen händer. Det känns som om slutet av 21 jump street hör hemma i en helt annan film då action sidan av filmen tar över helt. Detta drar ner betyget lite men överlag är filmen väldigt rolig och fick mig att skratta många gånger under filmens gång. De som tycker om American Pie och The Hangover kommer hålla 21 jump street högt på sin lista eftersom de har mycket gemensamt. Jag tycker att 21 jump street helt klar är en av årets roligaste komedier.

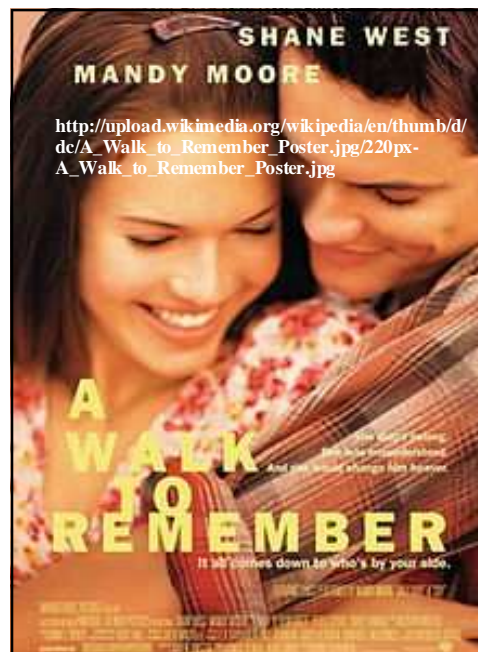
Text: Denise Kaskinen

A walk to remember

A walk to remember är en amerikansk romantisk dramafilm baserad på Nicholas Sparks roman med samma namn som filmen. Filmen handlar om Landon Carter (Shane West) och Jamie Sullivan (Mandy Moore). Landon är populär och tillhör skolans inngång, medan Jamie sjunger i en kyrkokör och inte har så många vänner. Två andra personer som har stor betydelse i filmen är

Jamies pappa (Peter Coyote) och Landons mamma (Daryl Hannah).

Efter att Landon och hans kompisar spelat ett spratt med en skolkompis tvingas Landon delta i dramaklubben och hjälpa yngre elever med läxor på helgerna. När Landon har svårt att lära sig sina repliker till skolpjäsen ber han Jamie om hjälp, hon går med på det på villkoret att han inte skall förälska sig i henne,

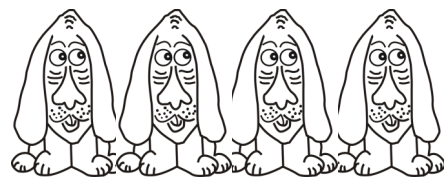

vilket han påstår att aldrig skulle hända. Till en början utnyttjar han henne endast för att lära sig sina repliker och behandlar henne kallt när hans vänner är runtomkring, men ju mer tid han spenderar med henne desto mer börjar han att tycka om henne. I slutet får Landon reda på något upprörande angående Jamie, som kommer att påverka bådas liv.

Till sist uppfyller Landon Jamies högsta önskan och därefter spenderar de resten av deras tid tillsammans med varandra.

Det är en klassik kärlekshistoria, men filmen visar att man kan förändras bara man vill och att man kan förlåta och själv bli förlåten. Skådespelarna visar starka känslor genom attityder, ansiktsuttryck och beteen-

den. Denna film blev genast en favorit och jag rekommenderar den verkligen.

Text: Ann-Sofie Brandtberg

Paha Perhe

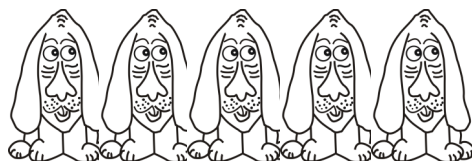

att flytta in sin nya fru och hennes barn på hotell, innan han placerar filmkameror i Danis och Tilds rum, låtsas att han skjuter en björn för att de ska komma ut ur sitt rum etc. Samtidigt förstör han sina relationer till alla familjemedlemmar på olika sätt.

Skådespeleriet är rentav utsökt, man berörs och blir både glad, arg och ledsen. Inte en sekund av filmen är skådespelet överspelat eller onödigt dramatiserat, utan mycket äkta. Till exempel har Mikael och hans nya frus barn hicka vilket i filmen ger ett intryck av en vanlig familj - istället för ett par skådespelare framför en dekor. Salmenperä fokuserar mycket på skådespelarnas minspel och kän-

lor, ett lyckat koncept.

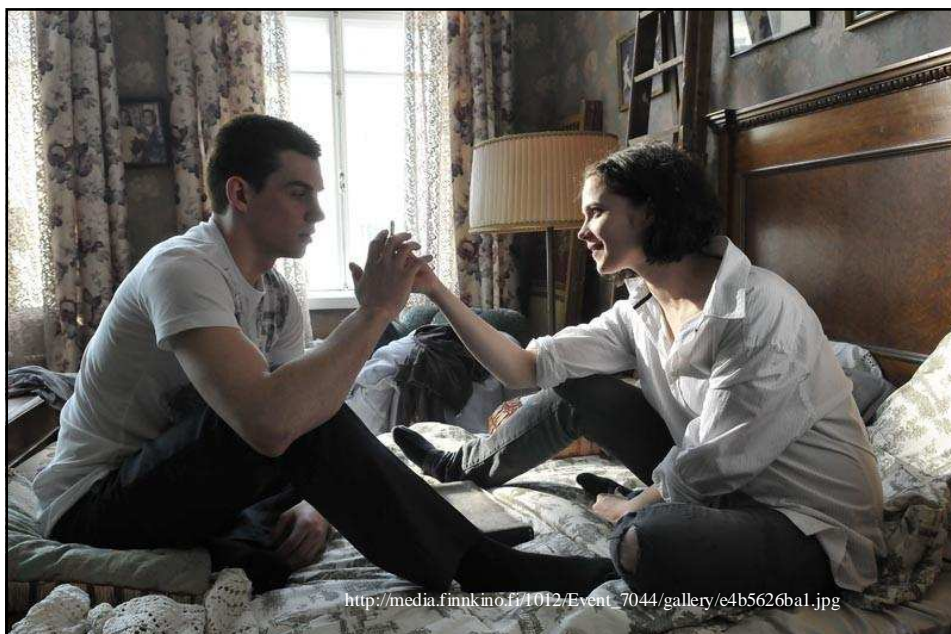
Jag ger lätt fem hundar till Paha perhe och tillägger att man bör vara stolt över den finska filmproduktionen som har en alldeles originell stil. Jag rekommenderar filmen för alla och kan nästintill garantera att du som filmtittare finner Salmenperäs verk lysande.

Text: Marie Peltomäki

Paha perhe är en Aleksi Salmenperä-film av hög klass. Det är av de bästa finska filmerna inte endast enligt mig utan filmen har till och med samlat på sig internationell uppmärksamhet.

Filmerna handlar om den överbeskyddande pappan Mikael Lindgren och hans adertonåriga son Dani. I familjen finns också Mikaelns nya fru och hennes barn, men dessa två är inte desto viktiga. När Mikaelns ex-fru dör flyttar hennes och Mikaelns gemensamma flicka Tilda in hos Lindgrens, också hon aderton år. Dani och Tilda blir som "paita ja peppu" och delar rum, därav anar Mikael ett kärleksförhållande mellan dem och han börjar vakta dem. Mikael börjar med

http://media.finnkino.fi/1012/Event_7044/gallery/e4b5626ba1.jpg

		Gripa	Rör man mer	Osäkerhet	Låg-vatten	Samma	Fisk	Växt	Nekande svar	Påverkar andningen	Undervisas av GER & MAN	Americium	Hot	Spanien	Av Titan	Elr.	Smidig metall		
	Har man 10 av				En färg Samlar			Binda samman slag-redskap			Inte ge		Smörigt Ej långt borta			Stämma Fröken			
																	Smila Sånggrupp		
	legiti-mation	Träd Nita			När man ej hör		Billigt i butiken				Flick-namn på A	Att vara		Djurens näsa		Sahara Bilda rim			
	Amne undervisas av JET	Finns på tangent-bord	Frysst vatten Indiskt bröd		Skolprojekt Lådor				Pasta							Fågel Bok			
Köpa					Solgud		Rektor i KBG	Smakar gott	Prata Kadefors			I New Moon Båt			I Nalle Puh Dryck		Mofa - M	Ej i tid	
smärta					Dunder Märke		Förfölja Helgonbild			Rum		Skada från oåliga skor	Lämnar snart KBG	Vila Land			London 12		
Kan besökas på hättimmar					Slita på		I Brasilien Runt foton		Obser- vera		Lövträd Tycka om			Linn-Mia Dahl Ej uppe			Sagoväsen		
		Detalj på kläder Dråp			Plats utanför Borgå						Hytt Eng. för mät				Stoften Gen				
Ifall att			Förälskade Tunn			Okej!		Glada Land					Svenskt företag						
Lärare i bl. a. matta					Lärare Ej dua				Alu- minium	Väntar elever på			Ädra Atlanten						
In real life					Gissa Djur		Upp- födning	I A6 Kalle Anka				Äga Förtjänst		Elektricitet Föda					
Sam-häls-grupp					Land Rep					Allihopa				Före etta					
	Kan göras på sommaren				Produkt Dumm				Utbildnings-studie	Finns på åkrar	Liten väg	Dryck	Träning Tror				Paddel Fisk	Finns i kroppen	Anta
					Erik Ek Flicknamn		Ström	Kroppsd- del	Spa- gettin				Inte rätt	Objekts- form av vi	Tecknar		Inte fel		
													Socket sort			Klipper Natrium			
					Flick- namn på o		Se glad ut					Frukt						Äng- slan	
					Inte krokiga		Man i Bibeln			Över- lämnar				Placerar last på				Riks- mäster- skap	